

364R0017

586/64

ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

27.2.64

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ αριθ. 17/64/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 5ης Φεβρουαρίου 1964

περί των όρων συνδρομής του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Έγγυήσεων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 43,

τόν κανονισμό αριθ. 25 του Συμβουλίου περί της χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽¹⁾,

τήν πρόταση της Έπιτροπής,

τή γνώμη της Συνελεύσεως⁽²⁾,

τή γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Έπιτροπής,

Έκτιμώντας:

ότι η λειτουργία του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Έγγυήσεων απαιτεί τον καθορισμό των όρων και των διαδικασιών χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής και τουτο, στους κόλπους, αφ' ενός, του τμήματος έγγυήσεων και, αφ' ετέρου, του τμήματος προσανατολισμού λόγω της ποιικιλίας των τύπων δαπανών του Ταμείου·

ότι για τό τμήμα έγγυήσεων πρέπει να καθορισθούν γενικοί κανόνες για τό σύνολο της κοινής οργανώσεως των γεωργικών αγορών συμπεριλαμβανομένων των αγορών στις όποιες τό Συμβούλιο θα έπεκτείνει τήν εφαρμογή του κανονισμού αριθ. 25·

ότι πρέπει να καθορισθεί ό τρόπος ύπολογισμού των καθαρών έξαγομένων ποσοτήτων που θα λαμβάνονται σάν βάση για τόν καθορισμό των δαπανών έπιστροφών κατά τήν έξαγωγή προς τρίτες χώρες και για τό σκοπό αυτό ή πιό κατάλληλη μέθοδος είναι ή λεγόμενη μέθοδος των προϊόντων θάσεως· ότι επί πλέον κατά τόν ύπολογισμό αυτό, όρισμένοι τύποι συναλλαγών πραγματοποιούμενοι κάτω από ιδιαίτερα καθεστώτα πρέπει να καταργηθούν·

ότι πρέπει να επέλθουν διορθώσεις στα ποσοστά της πλέον χαμηλής μέσης έπιστροφής προς τόν σκοπό έξαλείψεως της έπιπτώσεως των μή αντιπροσωπευτικών έξαγωγών ή των διατάξεων που έπιφέρουν έξαιρέσεις ως προς τό καθεστώς της κοινής οργανώσεως αγορών·

ότι πρέπει να καθορισθούν οι ίσχύοντες για τό σύνολο της κοινής οργανώσεως των αγορών γενικοί όροι προκρίσεως των δαπανών παρεμβάσεων στην έσωτερική αγορά·

ότι για τήν καλή λειτουργία του τμήματος έγγυήσεων είναι άπαραίτητο να θεσπισθεί διαδικασία, ή όποια θα έπιτρέπει στα ενδιαφερόμενα Κράτη μέλη να τύχουν της συνδρομής του Ταμείου και να προβλέπει ιδίως τήν ύποβολή στην Έπιτροπή όλων των δικαιολογητικών στοιχείων·

ότι τά μέτρα που δύνανται να έπιλεγούν για να τύχουν της συνδρομής του Ταμείου προς τό σκοπό βελτιώσεως των διαρθρώσεων πρέπει να άφορουν τήν προσαρμογή και τή βελτίωση των όρων παραγωγής στην γεωργία, τήν προσαρμογή και τόν προσανατολισμό της γεωργικής παραγωγής, τήν προσαρμογή και τή βελτίωση της έμπορίας των γεωργικών προϊόντων καθώς και τήν ανάπτυξη των δυνατοτήτων διαθέσεως των γεωργικών προϊόντων·

ότι είναι άναγκαία ή καθιέρωση γενικών και ειδικών κριτηρίων για τή χορήγηση της συνδρομής του Ταμείου, ώστε τά σχέδια να συμφωνούν μέ τό κοινοτικό συμφέρον·

ότι για να είναι δυνατή ή εκτίμηση του κοινοτικού συμφέροντος των διαφόρων σχεδίων είναι άπαραίτητο να εντάσσονται αυτά στο πλαίσιο κοινοτικών προγραμμάτων·

ότι για να ληφθούν υπόψη οι άναγκαίες προθεσμίες για τήν κατάρτιση των κοινοτικών προγραμμάτων πρέπει, πάντως, να προβλεφθεί ή δυνατότητα χρηματοδοτήσεως σχεδίων για μία άνώτατη προθεσμία δύο ετών, χωρίς να έγγραφούν αυτά στο πλαίσιο ενός κοινοτικού προγράμματος·

ότι για όρισμένους τύπους δράσεως πρέπει να καταβληθεί ιδιαίτερη προσπάθεια για τή διάδοση γεωργικών γνώσεων και τήν επαγγελματική εκπαίδευση· ότι

(1) ΕΕ αριθ. 30 της 30.4.1962, σ. 991/62.

(2) ΕΕ αριθ. 157 της 30.10.1962, σ. 2640/63.

ἐπίσης, πρέπει νά δοθεῖ ἰδιαίτερη προσοχή στήν κοινωνική κατάσταση ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται στή γεωργία· ὅτι, τέλος, ἡ συνδρομή τοῦ Ταμείου πρέπει νά χορηγεῖται κατά προτεραιότητα στά σχέδια πού ἐντάσσονται σέ ἕνα σύνολο μέτρων καταλλήλων νά εὐνοήσουν τήν περιφερειακή οικονομική ἀνάπτυξη προκειμένου νά καταστεί δυνατή ἡ μεγίστη ἀξιοποίηση, στό πλαίσιο τῆς γενικῆς οἰκονομίας, ὄλων τῶν παραγόντων πού ἐπιδρῶν στίς διαρθρώσεις·

ὅτι ἡ ἀπόδοση τῆς γεωργίας συχνά δέν ἐπαρκεῖ γιά τή χρηματοδότηση τῆς βελτιώσεως τῶν γεωργικῶν διαρθρώσεων καί πρέπει νά παροτρυνθοῦν οἱ γεωργοί νά ἀυξήσουν τήν παραγωγικότητά τους· ὅτι, ὡς ἐκ τούτου, τό Ταμεῖο πρέπει νά θέσει στήν διάθεσή τους κεφαλαιακές ἐνισχύσεις καταβαλλόμενες σέ μία ἢ περισσότερες δόσεις·

ὅτι, ἐν τούτοις, ἡ συνδρομή τοῦ Ταμείου δέν πρέπει νά ἔχει σάν ἀποτέλεσμα τήν ἀλλοίωση τῶν ὄρων ἀνταγωνισμοῦ σέ βαθμό ἀσυμβίβαστο πρὸς τίς διατυπούμενες στή συνθήκη ἀρχές·

ὅτι γιά τήν ἐξασφάλιση ἁρμονίας μεταξύ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Κοινότητος καί τῶν Κρατῶν μελῶν, εἶναι σκόπιμο τά σχέδια πού θά χρηματοδοτοῦνται ἀπό τό Ταμεῖο, νά τυγχάνουν τῆς ἀποδοχῆς τοῦ ἐνδιαφερομένου Κράτους μέλους, τοῦτο δέ νά συμμετέχει στή χρηματοδότηση·

ὅτι γιά νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ τήρηση ἀπό τοὺς δικαιούχους τῶν ὄρων οἱ ὁποῖοι τίθενται κατά τή χορήγηση τῆς συνδρομῆς τοῦ Ταμείου, πρέπει νά προβλεφθεῖ ἀποτελεσματική διαδικασία ἐλέγχου καθὼς καί ἡ δυνατότητα ἀναστολῆς, μειώσεως ἢ καταργήσεως τῆς συνδρομῆς τοῦ Ταμείου·

ὅτι πρέπει νά προσδιορισθεῖ ἡ μέθοδος ὑπολογισμοῦ γιά τό τμήμα «καθαρές εἰσαγωγές» τῶν συνεισφορῶν τῶν Κρατῶν μελῶν τοῦ ἄρθρου 7, παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 25 καί νά προβλεφθεῖ ὅτι ὁ ὑπολογισμός αὐτός πραγματοποιεῖται χωριστά γιά κάθε τομέα τῆς κοινῆς ὀργανώσεως τῶν ἀγορῶν·

ὅτι γιά τή διευκόλυνση τῆς γενικῆς λειτουργίας τοῦ Ταμείου πρέπει νά προβλεφθεῖ στενή συνεργασία μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν καί τῆς Ἐπιτροπῆς στοὺς κόλπους τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου Προσανατολισμοῦ καί Ἐγγυήσεων·

ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τή συνδρομή τοῦ Ταμείου ὡς πρὸς τό τμήμα ἐγγυήσεων, τό ἔργο τῆς παροχῆς γνώμης στά κύρια συστατικά στοιχεῖα τῆς κοινοτικῆς χρηματοδότησεως πρέπει νά ἀνατεθεῖ στήν ἐπιτροπή τοῦ Ταμείου, νά παραχωρηθεῖ ὅμως στίς ἐπιτροπές διαχειρίσεως κατά προῖόν, ἡ μέριμνα τῆς παροχῆς γνώμης γιά ὀρισμένες διατάξεις ἀμέσως συνδεόμενες μέ τή λειτουργία τῆς κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς·

ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τή συνδρομή τοῦ Ταμείου ὡς πρὸς τό τμήμα προσανατολισμοῦ, τό ἔργο τῆς παροχῆς γνώμης πρέπει νά ἀνατεθεῖ στή διαρκή ἐπιτροπή τῶν γεωργικῶν διαρθρώσεων, πού συστήθηκε γιά τήν προώθηση τοῦ συντονισμοῦ τῆς πολιτικῆς ἐπὶ τῶν γεωργικῶν

διαρθρώσεων. Ἐπιπλέον, πρέπει νά ζητεῖται ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου, ὡς πρὸς τά οικονομικά θέματα τῆς συνδρομῆς τοῦ Ταμείου,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

1. Τό Εὐρωπαϊκό Γεωργικό Ταμεῖο Προσανατολισμοῦ καί Ἐγγυήσεων πού ἰδρύθηκε μέ τό ἄρθρο 1 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 25 περί χρηματοδότησεως τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς καί κατωτέρω ὀνομαζόμενο τό «Ταμεῖο» περιλαμβάνει δύο τμήματα:

— Τό τμήμα «ἐγγυήσεων»,

— Τό τμήμα «προσανατολισμοῦ».

2. Τό τμήμα ἐγγυήσεων περιλαμβάνει τίς δαπάνες πού χρηματοδοτοῦνται ἀπό τό Ταμεῖο, οἱ ὁποῖες προκύπτουν ἀπό τίς ἐπιστροφές κατά τήν ἐξαγωγή πρὸς τρίτες χῶρες καί τίς παρεμβάσεις στήν ἐσωτερική ἀγορά.

3. Τό τμήμα προσανατολισμοῦ περιλαμβάνει τίς δαπάνες πού χρηματοδοτοῦνται ἀπό τό Ταμεῖο, οἱ ὁποῖες προκύπτουν ἀπό τίς κοινές ἐνέργειες πού ἀποφασίζονται γιά τήν πραγματοποίηση τῶν σκοπῶν, οἱ ὁποῖοι καθορίζονται στό ἄρθρο 39 παράγραφος 1 ἐδάφιο α) τῆς συνθήκης, συμπεριλαμβανομένων τῶν διαρθρωτικῶν τροποποιήσεων πού καθίστανται ἀναγκαῖες λόγω τῆς ἀναπτύξεως τῆς κοινῆς ἀγορᾶς ἢ εἶναι ἀναγκαῖες γιά τήν καλή λειτουργία τῆς.

4. Οἱ δαπάνες πού ἀφοροῦν τά διοικητικά ἐξοδα καί τό προσωπικό, τίς ὁποῖες φέρουν τά Κράτη μέλη καί οἱ δικαιούχοι τῆς συνδρομῆς τοῦ Ταμείου δέν ἐπιβαρύνουν τό τελευταῖο τοῦτο.

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

ΤΜΗΜΑ ΕΓΓΥΗΣΕΩΝ

Ι. Δαπάνες ἐπιστροφῶν κατά τήν ἐξαγωγή πρὸς τρίτες χῶρες

Ἄρθρο 2

1. Οἱ καθαρές ποσότητες πού ἐξάγονται ἀπό κάθε Κράτος μέλος πρὸς τρίτες χῶρες καί οἱ ὁποῖες χρησιμεύουν σάν βάση ὑπολογισμοῦ γιά τήν ἀπόδοση ἐπιστροφῶν κατά τήν ἐξαγωγή πρὸς τρίτες χῶρες, πού προβλέπονται στό ἄρθρο 3 παράγραφος 1 ἐδάφιο α) τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 25, ὑπολογίζονται κατά τήν μέθοδο τῆ λεγομένη τῶν προϊόντων βάσεως, κατά τήν ὁποία τά παράγωγα προϊόντα μετατρέπονται σέ ἰσοδύναμα τοῦ προϊόντος βάσεως.

Γιά κάθε τομέα της κοινής οργάνωσης των αγορών ο πίνακας των προϊόντων βάσεως εκδίδεται, μετά από πρόταση της Έπιτροπής, από το Συμβούλιο που αποφαίνεται με ειδική πλειοψηφία.

Κατά την κατάρτιση του πίνακος αυτού, το Συμβούλιο εμπνέεται από την αρχή ότι σάν προϊόν βάσεως νοείται ένα προϊόν του οποίου ή επιβάρυνση κατά την εισαγωγή υπολογίζεται σύμφωνα με ίδια κριτήρια και όχι σε σχέση με την επιβάρυνση κατά την εισαγωγή για ένα άλλο προϊόν.

2. Τά παράγωγα προϊόντα μετατρέπονται σε ισοδύναμο προϊόν βάσεως με τη χρησιμοποίηση των συντελεστών που θεσπίζονται στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης αγοράς.

3. Έν τούτοις, δύνανται νά θεσπισθοῦν κατ' αποκοπή συντελεστές στίς περιπτώσεις στίς ὁποῖες:

- α) διατάξεις περί της κοινής οργάνωσης αγοράς προβλέπουν περισσότερους συντελεστές για ένα παράγωγο προϊόν λόγω της συνθέσεώς του ή της παρουσιάσεώς του·
- β) ένα παράγωγο προϊόν λαμβάνεται από περισσότερα προϊόντα βάσεως·
- γ) προϊόντα διαφορετικῶν χαρακτηριστικῶν περιλαμβανόμενα στήν αὐτή δασμολογική κλάση λαμβάνονται από ένα καί τό αὐτό προϊόν βάσεως·
- δ) τά στατιστικά στοιχεία δέν ἐπιτρέπουν τήν ἀπομόνωση ἑνός παραγώγου προϊόντος ἀπό ἕνα σύνολο προϊόντων.

Έξ ἄλλου γιά τίς περιόδους ἐμπορίας 1962/1963 καί 1963/1964 εἰδικοί συντελεστές εἶναι δυνατό νά θεσπισθοῦν σέ περίπτωση κατὰ τήν ὁποία περισσότερα παράγωγα προϊόντα λαμβάνονται ἀπό ἕνα καί τό αὐτό προϊόν βάσεως.

Ὁ πίνακας τῶν συντελεστῶν πού προβλέπονται στήν παρούσα παράγραφο θεσπίζεται κατὰ τήν προβλεπομένη στό ἄρθρο 7 διαδικασία.

4. Κατά τόν ὑπολογισμό τῶν καθαρῶν ἐξαγομένων ποσοτήτων πού πραγματοποιεῖται ἀπό κάθε Κράτος μέλος δέν λαμβάνονται ὑπόψη:

- α) συναλλαγές πραγματοποιούμενες κάτω ἀπό τελωνειακό καθεστῶς ἀναστολῆς τῆς ἐπιβαρύνσεως κατὰ τήν εισαγωγή·
- β) συναλλαγές πραγματοποιούμενες κάτω ἀπό καθεστῶς τοῦ ὁποῖου τό οἰκονομικό ἀποτέλεσμα ἐξομοιώνεται πρός ἐκεῖνο τοῦ καθεστώτος πού προβλέπεται στό στοιχεῖο α) καί πού παρέχει ισοδύναμες διοικητικές ἐγγυήσεις·
- γ) συναλλαγές πραγματοποιούμενες κάτω ἀπό καθεστῶς ἀτέλειας τῆς ἐπιβαρύνσεως κατὰ τήν εισαγωγή καί χωρίς χορήγηση ἐπιστροφῶν κατὰ τήν ἐξαγωγή σύμφωνα μέ ἐξαιρεση πού προβλέπεται ἀπό τίς διατάξεις τίς σχετικές μέ τήν κοινή ὀργάνωση ἀγορᾶς.

Οἱ τρόποι ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου καθορίζονται κατὰ τήν προβλεπομένη στό ἄρθρο 26 διαδικασία.

Οἱ προσφερόμενες ἐγγυήσεις ἀπό τό μνημονεύομενο στό στοιχεῖο β) καθεστῶς καί τό οἰκονομικό ἀποτέλεσμα του ἐκτιμῶνται σύμφωνα μέ τήν προβλεπομένη στό ἄρθρο 7 διαδικασία.

Άρθρο 3

1. Γιά τόν καθορισμό τοῦ ποσοστοῦ ἐπιστροφῆς πού προβλέπεται στό ἄρθρο 3 παράγραφος 1 ἐδάφιο α) τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 25, κάθε Κράτος μέλος ὑπολογίζει, μία φορά κατ' ἔτος, τή μέση ἐπιστροφή γιά κάθε προϊόν βάσεως γιά τή λογιστική περίοδο τοῦ τμήματος ἐγγυήσεων κατὰ τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ χρηματοδοτικού κανονισμοῦ τοῦ Ταμείου.

2. Ὁ ὑπολογισμός πραγματοποιεῖται γιά κάθε προϊόν βάσεως, διαιρώντας τό συνολικό ποσό τῶν ἐπιστροφῶν πού χορηγοῦνται γι' αὐτό τό προϊόν βάσεως καί γιά τά παράγωγα προϊόντα, μέ τίς ἀκαθάριστες ποσότητες αὐτοῦ τοῦ προϊόντος βάσεως καί τῶν παραγῶγων προϊόντων πού μετατρέπονται σέ ισοδύναμο προϊόν βάσεως, τίς ἐξαγόμενες πρός τρίτες χῶρες. Οἱ ἀκαθάριστες ποσότητες ὑπολογίζονται κατὰ τή μέθοδο πού προβλέπεται στό ἄρθρο 2 παράγραφος 4. Έν τούτοις, ὡς πρός τόν τομέα τοῦ βοείου κρέατος, τό κατεψυγμένο κρέας πρέπει νά ἀποκλείεται ἀπό τόν ὑπολογισμό τῆς χαμηλότερης μέσης ἐπιστροφῆς.

Ἰδιαιτερες διατάξεις θεσπίζονται κατὰ τήν προβλεπομένη στό ἄρθρο 26 διαδικασία γιά τίς ἐξαγωγές τίς πραγματοποιούμενες ὑπό μεταβατικό καθεστῶς καθοριζόμενο στά πλαίσια τῶν κανονισμῶν τῆς κοινῆς οργάνωσης ἀγορᾶς.

3. Κάθε Κράτος μέλος ἀνακοινώνει στήν Έπιτροπή, ἐντός τῶν προβλεπομένων ἀπό τό ἄρθρο 9 παράγραφος 1 προθεσμῶν, τό ποσοστό τῆς μέσης ἐπιστροφῆς γιά κάθε προϊόν βάσεως, τά δικαιολογητικά στοιχεία τά ὁποῖα ἐπέτρεψαν τόν ὑπολογισμό αὐτοῦ καθώς καί τά ἀναγκαῖα στοιχεία γιά ἐνδεχόμενες διορθώσεις πού προβλέπονται στό ἄρθρο 4 παράγραφος 3.

Άρθρο 4

1. Μέ βάση τά χορηγούμενα στοιχεία κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 3 παράγραφος 3, οἱ χαμηλότερες μέσες ἐπιστροφές πού λαμβάνονται ὑπόψη γιά τό σύνολο τῆς Κοινότητος, μετά ἀπό σύγκριση τῶν μέσων ἐτησίων ἐπιστροφῶν πού χορηγοῦνται ἀπό τά Κράτη μέλη, καθορίζονται κατὰ τήν προβλεπομένη στό ἄρθρο 26 διαδικασία.

Κατά την σύγκριση αυτή πρέπει, αν συντρέχει λόγος:

- να απαλειφθούν οι μέσες επιστροφές που αφορούν μη αντιπροσωπευτικές ποσότητες κατά την έννοια της παραγράφου 2·
- να επέλθουν διορθώσεις κατά την έννοια της παραγράφου 3.

2. Σάν μη αντιπροσωπευτικές ποσότητες νοούνται οι εξαγόμενες προς τρίτες χώρες μικτές ποσότητες, υπολογιζόμενες κατά την μέθοδο την προβλεπόμενη στο άρθρο 2 παράγραφος 4, που αντιπροσωπεύουν για κάθε Κράτος μέλος και για κάθε προϊόν βάσεως, συμπεριλαμβανομένων των παραγωγών προϊόντων, μετατρεπόμενων σε ισοδύναμο προϊόν βάσεως, λιγότερο από 5% των εξαγομένων μικτών ποσοτήτων προς τρίτες χώρες εκ του συνόλου της Κοινότητας.

Οι διαγραφόμενες μη αντιπροσωπευτικές ποσότητες δύνανται να μειωθούν στο 4% ή να αυξηθούν στο 6% κατά την προβλεπόμενη στο άρθρο 26 διαδικασία, ώστε να ληφθεί ιδίως υπόψη ο σταθερός ή όχι χαρακτήρας του ρεύματος εξαγωγής του υπό κρίση προϊόντος. Η εκτίμηση του χαρακτήρα αυτού γίνεται με την εξέταση των στοιχείων των σχετικών προς τις πραγματοποιούμενες εξαγωγές κατά τη διάρκεια μίας περιόδου που περιλαμβάνει τουλάχιστον τα δύο προηγούμενα έτη.

3. Διορθώσεις επιφέρονται στις μέσες επιστροφές κάθε Κράτους μέλους κατά την προβλεπόμενη στο άρθρο 26 διαδικασία όταν οι επιστροφές επηρεάζονται από την εφαρμογή μέτρων λαμβανομένων στα πλαίσια της κοινής οργάνωσης αγοράς και αποσκοπούμενων:

- α) στην παρέκκλιση από το κατώτατο όριο τιμών που καθορίζεται για την Κοινότητα·
- β) σε μείωση των εισφορών έναντι τρίτων χωρών χορηγουμένων για περίοδο ανώτερη των τριών μηνών·
- γ) στη χορήγηση επιστροφών στην παραγωγή·
- δ) στη χορήγηση για τα γαλακτοκομικά προϊόντα ενισχύσεων στην παραγωγή που καθίστανται αναγκαίες για την επίτευξη ενδεικτικής τιμής.

Οι διορθώσεις που θα επέλθουν, αντιστοιχούν στην επίπτωση των εφαρμοζομένων από τα Κράτη μέλη των και υπολογίζονται σύμφωνα με τις καθοριζόμενες διατάξεις στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης αγοράς.

Όταν για ένα Κράτος μέλος, καθαρό εξαγωγέα, τό ποσοστό της χαμηλότερης μέσης επιστροφής που διορθώθηκε έτσι, είναι ανώτερο του μέσου πραγματικού ποσοστού αυτού, τό τελευταίο τουτο λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό της αποδόσεως. Έν τούτοις, για ένα Κράτος μέλος καθαρό εξαγωγέα, τό οποίο, σύμφωνα με τό πρώτο εδάφιο, στοιχείο δ), χορηγεί ενισχύσεις στην παραγωγή στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, τό πραγματικό αυτό μέσο ποσοστό αυξάνεται κατά την επίπτωση των ενισχύσεων αυτών.

II. Δαπάνες παρεμβάσεως στην έσωτερική αγορά

Άρθρο 5

1. Νοούνται ως παρεμβάσεις στην έσωτερική αγορά που έχουν, σύμφωνα με τό άρθρο 3 παράγραφος 1, εδάφιο β) του κανονισμού αριθ. 25, σκοπό και λειτουργία ταυτόσημους προς εκείνους των επιστροφών κατά την εξαγωγή προς τρίτες χώρες, όλες οι ενέργειες οι οποίες υπόκεινται σε κοινοτικούς κανόνες στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης αγοράς και αποβλέπουν στο να αποσύρουν από την αγορά τίς ποσότητες προϊόντων που υπερκαλύπτουν τίς δυνατότητες της απορροφήσεως, με τόν όρο ότι κατάλληλα μέτρα θα εξασφαλίζουν, για την διάθεση των προϊόντων αυτών στην έσωτερική αγορά, διέξοδο διαφορετική από την συνηθισμένη γι' αυτά, ώστε να αντιμετωπισθεί ή πλεονασματική κατάσταση.

2. Για κάθε τομέα της κοινής οργάνωσης των αγορών, τό Συμβούλιο, που αποφαινεται μετά από πρόταση της Έπιτροπής, όμόφωνα κατά τη διάρκεια του δευτέρου σταδίου και με ειδική πλειοψηφία στη συνέχεια, διαπιστώνει την ταυτότητα του σκοπού και της λειτουργίας των πράξεων αυτών προς εκείνες των επιστροφών εξαγωγής προς τρίτες χώρες και καθορίζει τούς τρόπους συνδρομής του Ταμείου.

Άρθρο 6

1. Νοούνται ως λοιπές παρεμβάσεις στην έσωτερική αγορά, κατά τούς όρους του άρθρου 3 παράγραφος 1 εδάφιο γ) του κανονισμού αριθ. 25, όλες οι ενέργειες στην έσωτερική αγορά, οι οποίες αναλαμβάνονται σύμφωνα με τούς κοινοτικούς κανόνες στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης αγοράς, όταν πρόκειται για υποχρεωτική πράξη ή πράξη που αποσκοπεί στην πλήρη ή μερική αποφυγή μιάς υποχρεωτικής πράξεως.

Στήν τελευταία αυτή περίπτωση ή επιλέξιμη δαπάνη δέν δύναται να υπερβαίνει τη δαπάνη που θά ήταν δυνατό να επιλεγεί θάσει της αποφευχθείσης πράξεως.

2. Μετά από πρόταση της Έπιτροπής τό Συμβούλιο, που αποφαινεται όμόφωνα κατά τη διάρκεια του δευτέρου σταδίου και με ειδική πλειοψηφία στη συνέχεια, καθορίζει για κάθε τομέα της κοινής οργάνωσης των αγορών, τούς όρους επιλογής των σχετικών δαπανών.

III. Διαδικασία για τό τμήμα έγγυήσεων

Άρθρο 7

Στίς περιπτώσεις που γίνεται παραπομπή στίς διατάξεις του παρόντος άρθρου, είναι εφαρμόσιμη ή διαδικασία ή προβλεπόμενη στο άρθρο 26 του κανονισμού αριθ. 19 περί βαθμιαίας θεσπίσεως κοινής οργάνωσης

ἀγορᾶς στὸν τομέα τῶν δημητριακῶν ἢ, ἀναλόγως τοῦ τομέως, κάθε διαδικασία ταυτόσημη μέ τήν προβλεπόμενη στά ἀντίστοιχα ἄρθρα τῶν λοιπῶν κανονισμῶν περί θεσπίσεως κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς.

Ἄρθρο 8

Τά Κράτη μέλη ἀπευθύνουν στήν Ἐπιτροπή γιά κάθε τρίμηνο καί ἐντός προθεσμίας τριῶν μηνῶν τό πολύ, κατάσταση πού περιλαμβάνει τίς κατωτέρω ἐνδείξεις:

- α) τίς μικτές ἐξαγωγές καί εἰσαγωγές σέ ποσότητα καί ἀξία πού προορίζονται ἢ προέρχονται ἀπό τρίτες χῶρες γιά κάθε προϊόν θάσεως, συμπεριλαμβανομένων τῶν παραγῶν προϊόντων πού μετατρέπονται σέ ἰσοδύναμα τοῦ προϊόντος θάσεως, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 2, καθῶς καί τό ποσό τῶν χορηγουμένων γιά τά προϊόντα αὐτά ἐπιστροφῶν κατά τήν ἐξαγωγή πρὸς τρίτες χῶρες·
- β) τίς ποσότητες γιά κάθε κατηγορία προϊόντων στά ὁποῖα πραγματοποιήσαν τίς παρεμβάσεις πού προβλέπονται στά ἄρθρα 5 καί 6 ὡς καί τίς ἀντίστοιχες δαπάνες.

Ἄρθρο 9

1. Τά ἐνδιαφερόμενα Κράτη μέλη ὑποβάλλουν στήν Ἐπιτροπή, μία φορά κατ' ἔτος, πρὶν ἀπό τήν 1η Ὀκτωβρίου, αἴτηση ἀποδόσεως τῶν δαπανῶν γιά ἐπιστροφές κατά τήν ἐξαγωγή πρὸς τρίτες χῶρες καί παρεμβάσεις στήν ἐσωτερική ἀγορά γιά τήν περίοδο ἀπό 1ης Ἰουλίου ἕως 30 Ἰουνίου καί οἱ ὁποῖες ἐπιβαρύνουν τό τμήμα ἐγγυήσεων τοῦ Ταμείου. Ἐν τούτοις, γιά τήν περίοδο ἀπό 30 Ἰουλίου 1962 μέχρι 30 Ἰουνίου 1963, τά Κράτη μέλη ὑποβάλλουν τίς αἰτήσεις τους περί ἀποδόσεως τρεῖς μήνες μετά τήν ἐναρξη ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

2. Οἱ ἐνδείξεις τίς ὁποῖες πρέπει νά περιλαμβάνουν οἱ αἰτήσεις ἀποδόσεως τῶν Κρατῶν μελῶν καθῶς καί ὁ τύπος τῆς ὑποβολῆς τους καθορίζονται κατά τήν προβλεπόμενη στό ἄρθρο 26 διαδικασία.

Ἄρθρο 10

Μέ βάση τίς ὑποβαλλόμενες σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 9 παράγραφος 1 αἰτήσεις, ἡ Ἐπιτροπή ἀποφασίζει περί τῆς συνδρομῆς τοῦ Ταμείου μία φορά κατ' ἔτος, μετά γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

ΤΜΗΜΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

I. Πεδίο ἐφαρμογῆς

Ἄρθρο 11

1. Οἱ ἐνέργειες τοῦ τμήματος προσανατολισμοῦ τοῦ Ταμείου ἀφοροῦν:

- α) τήν προσαρμογή καί τή βελτίωση τῶν ὄρων παραγωγῆς στή γεωργία·
- β) τήν προσαρμογή καί τόν προσανατολισμό τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς·
- γ) τήν προσαρμογή καί τή βελτίωση τῆς ἐμπορίας τῶν γεωργικῶν προϊόντων·
- δ) τήν ἀνάπτυξη τῶν δυνατοτήτων διαθέσεως τῶν γεωργικῶν προϊόντων.

2. Οἱ ἐνέργειες πού καθορίζονται στήν παράγραφο 1 ἐδάφιο α) καί β) δύνανται νά ἀφοροῦν τή γεωργία. Οἱ καθοριζόμενες στήν παράγραφο 1 ἐδάφιο γ) καί δ) ἐνέργειες δύνανται ν' ἀφοροῦν τά γεωργικά προϊόντα ἀπό τῆς ὑπαγωγῆς τῶν τελευταίων στήν κοινή ὀργάνωση ἀγορᾶς.

Ἄρθρο 12

1. Σάν προσαρμογή καί βελτίωση τῶν ὄρων παραγωγῆς, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἀρθροῦ 11 παράγραφος 1, νοεῖται ἡ προώθηση μέ ἐνέργειες στό ἐσωτερικό τῶν γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων ἢ στό πλαίσιο περισσοτέρων γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων ἢ ἐκτός αὐτῶν, τοῦ ἀποτελεσματικοῦ συνδυασμοῦ τῶν παραγόντων παραγωγῆς στήν γεωργία ὥστε νά καταστεί δυνατή ἡ μεγίστη ἀξιοποίησή τους στό πλαίσιο τῆς γενικῆς οἰκονομίας.

2. Σάν προσαρμογή καί προσανατολισμός τῆς παραγωγῆς, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἀρθροῦ 11 παράγραφος 1, νοεῖται:

- α) ἡ ποσοτική προσαρμογή τῆς παραγωγῆς πρὸς τίς δυνατότητες διαθέσεως·
- β) ἡ ποιοτική βελτίωση τῶν προϊόντων.

3. Σάν προσαρμογή καί βελτίωση τῆς ἐμπορίας τῶν γεωργικῶν προϊόντων, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἀρθροῦ 11 παράγραφος 1, νοεῖται ὁ ἐξοπλισμός γιά τήν ἐμπορία ἐντός τῶν γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων ἢ στό πλαίσιο περισσοτέρων γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων ἢ ἐκτός αὐτῶν, στοῦς κατωτέρω τομεῖς:

- α) τή βελτίωση τῆς ἀποθηκεύσεως καί τῆς συντηρήσεως·
- β) τήν ἐκτίμηση τῶν γεωργικῶν προϊόντων·

- γ) τή βελτίωση τῶν κυκλωμάτων ἐμπορίας·
 δ) τήν καλύτερη γνώση τῶν στοιχείων πού σχετίζονται μέ τή διαμόρφωση τῶν τιμῶν στίς ἀγορές τῶν γεωργικῶν προϊόντων.

4. Σάν ἀνάπτυξη τῶν δυνατοτήτων διαθέσεως τῶν γεωργικῶν προϊόντων, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 11 παράγραφος 1, νοοῦνται οἱ κοινοτικές ἐνέργειες γιά τήν αὐξηση τῆς καταναλώσεως ὀρισμένων γεωργικῶν προϊόντων στό πλαίσιο τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 41 ἐδάφιο β) τῆς συνθήκης.

II. Γενικοί καί ἐιδικοί ὅροι συνδρομῆς τοῦ Ταμείου

Ἄρθρο 13

1. Ἡ συνδρομή τοῦ Ταμείου χορηγεῖται γιά σχέδια περί τῶν ὁποίων ἔχουν ὑποβληθεῖ αἰτήσεις στήν Ἐπιτροπή σύμφωνα μέ τήν προβλεπόμενη στό ἄρθρο 20 διαδικασία.

2. Σύμφωνα μέ τόν παρόντα κανονισμό ὡς «σχέδιο» νοεῖται κάθε σχέδιο δημόσιο, ἡμιδημόσιο ἢ ἰδιωτικό, πού ἀποσκοπεῖ ἀποκλειστικά ἢ μερικά στή βελτίωση τῆς γεωργικῆς διαρθρώσεως κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 11 παράγραφος 1.

3. Ἡ συνδρομή τοῦ Ταμείου ἀναφέρεται στό μέρος τοῦ σχεδίου τό ὁποῖο ἀφορᾷ τή βελτίωση τῆς γεωργικῆς διαρθρώσεως κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 11 παράγραφος 1.

Ἄρθρο 14

1. Γιά νά δύναται νά τύχει τῆς συνδρομῆς τοῦ Ταμείου, κάθε σχέδιο ὀφείλει νά ἀνταποκρίνεται ταυτόχρονα στά ἀκόλουθα γενικά κριτήρια:

- α) νά ἐντάσσεται στό πλαίσιο ἑνός κοινοτικοῦ προγράμματος πού καταρτίστηκε σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 16·
 β) νά ἀποσκοπεῖ στήν προσαρμογή ἢ τόν προσανατολισμό τῆς γεωργίας πού ἔχει γίνει ἀναγκαῖα λόγω τῶν οικονομικῶν συνεπειῶν τῆς θέσεως σέ λειτουργία τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς ἢ νά ἐπιδιώκει νά ἀνταποκριθεῖ στίς ἀνάγκες αὐτῆς·
 γ) νά προσφέρει ἐπαρκή ἐγγύηση ὡς πρός τό μακροχρόνιο οικονομικό ἀποτέλεσμα τῆς πραγματοποιημένης βελτιώσεως τῶν γεωργικῶν διαρθρώσεων.

Ἐν τούτοις, γιά μία περίοδο δύο ἐτῶν ἀπό τήν ἔναρξη τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, τά σχέδια πού ἀφοροῦν σέ δεδομένη ἐνέργεια, δύναται νά τύχουν τῆς συνδρομῆς τοῦ Ταμείου, ἔστω καί ἐάν δέν ὑπάρχει ἕνα πρόγραμμα τό ὁποῖο νά καλύπτει τήν ἐνέργεια αὐτή, μέχρις ὅτου καταρτισθεῖ τό πρόγραμμα αὐτό.

2. Γιά τίς καθοριζόμενες στό ἄρθρο 11 παράγραφος 1 περιπτώσεις α) καί β) ἐνέργειες, κάθε σχέδιο ὀφείλει ἐπίσης, νά ἀνταποκρίνεται στά ἀκόλουθα κριτήρια:

- α) νά ἀποσκοπεῖ στό νά καταστήσει ἢ νά διατηρήσει οικονομικά βιώσιμες γεωργικές ἐκμεταλλεύσεις καί νά ἐξασφαλίσει τήν ἀνάπτυξη τῆς ἀνταγωνιστικῆς τους ἱκανότητος·
 β) νά μεριμνᾷ ἐπαρκῶς γιά τά προβλήματα διαδόσεως τῶν γεωργικῶν γνώσεων καί γεωργικῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, ὥστε νά ἀξιοποιηθοῦν ὅσο τό δυνατόν καλλίτερα οἱ σχεδιαζόμενες ἐπενδύσεις·
 γ) νά συμβάλει στή βελτίωση τῆς κοινωνικῆς καί οἰκονομικῆς καταστάσεως ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται στή γεωργία.

Ἄρθρο 15

1. Τά σχέδια ἀπολαμβάνουν προτεραιότητα γιά τή συνδρομή τοῦ Ταμείου ὅταν ἐντάσσονται σέ ἕνα σύνολο μέτρων πού ἀποσκοποῦν στήν ἐνθάρρυνση τῆς ἀρμονικῆς ἀναπτύξεως τῆς γενικῆς οἰκονομίας τῆς περιοχῆς ὅπου τά σχέδια αὐτά θά πραγματοποιηθοῦν.

2. Ἡ προβλεπόμενη στήν παράγραφο 1 προτεραιότητα δύναται νά συνίσταται τόσο στή λήψη προτιμησιακῆς σειρᾶς μεταξύ τῶν σχεδίων τά ὁποῖα ἀνταποκρίνονται στά κριτήρια πού προβλέπονται στό ἄρθρο 14, ὅσο καί στήν παροχή εὐνοϊκοτέρων ὄρων συνδρομῆς.

Ἄρθρο 16

1. Κοινοτικά προγράμματα θεσπίζονται ἀπό τό Συμβούλιο μετά ἀπό πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς, κατά τή διαδικασία τοῦ ἄρθρου 43 τῆς συνθήκης.

Ὅφείλουν νά λαμβάνουν ὑπόψη μέτρα πού ἔχουν ἀποφασισθεῖ ἀπό τό Συμβούλιο στό πλαίσιο τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς 4 Δεκεμβρίου 1962 περί συντονισμοῦ τῆς πολιτικῆς γεωργικῶν διαρθρώσεων.

2. Κάθε κοινοτικό πρόγραμμα πρέπει νά προσδιορίζεται:

- α) τόν ἐπιδιωκόμενο σκοπό καί τή φύση τῶν σχεδιαζομένων ἔργων κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 11 παράγραφος 1·
 β) τίς περιοχές πού θά ἀφορᾷ ἡ κυρία προσπάθεια·
 γ) τό ἢ τά ποσοστά τῆς συνδρομῆς τοῦ Ταμείου γιά κάθε κατηγορία σχεδίων·
 δ) τό συνολικό ποσό καί τήν προβλεπόμενη διάρκεια γιά τήν ὑλοποίηση τοῦ κοινοτικοῦ προγράμματος.

3. Οί τρόποι εφαρμογής κάθε κοινοτικού προγράμματος καθορίζονται κατά την προβλεπόμενη στο άρθρο 19 παράγραφος 1 διαδικασία, ή δέ Έπιτροπή αποφασίζει αφού έχει επίσης συμβουλευθεί την Έπιτροπή του Ταμείου ως προς τά δημόσια νομικά θέματα.

4. Κάθε κοινοτικό πρόγραμμα δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 17

1. Η συνδρομή του Ταμείου συνίσταται σε επιδοτήσεις σε κεφάλαιο χορηγούμενες μία ή περισσότερες φορές.

Η Έπιτροπή υποβάλλει, πριν από τις 30 Ιουνίου 1967, έκθεση περί των εκ της κτηθείσης πείρας γνώσεων κατά την εφαρμογή της διατάξεως αυτής. Ένδεχομένως, υποβάλλει προτάσεις προς τό σκοπό της διαφοροποίησης των μορφών συνδρομής του Ταμείου.

2. Η παρέμβαση του Ταμείου δέν πρέπει νά διαφοροποιεί τούς όρους ανταγωνισμού κατά τρόπο ασυμβίβαστο προς τίς αρχές τίς περιεχόμενες στίς σχετικές διατάξεις της συνθήκης.

3. Η Έπιτροπή μεριμνά ώστε οί δραστηριότητες του Ταμείου νά έναρμονίζονται προς εκείνες της Ευρωπαϊκής Τραπεζής Έπενδύσεων καί εκείνες του Κοινωνικού Ευρωπαϊκού Ταμείου.

Άρθρο 18

1. Για ένα δεδομένο σχέδιο, σε σχέση προς την πραγματοποιούμενη επένδυση:

- οί χορηγούμενες από τό Ταμείο επιδοτήσεις δέν δύνανται νά υπερβαίνουν τό 25%·
- ή οικονομική συμμετοχή του δικαιούχου της πραγματοποιούμενης βελτιώσεως πρέπει νά είναι τουλάχιστο 30%.

Τό Κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου θά εκτελεσθεί τό σχέδιο συμμετέχει στή χρηματοδότηση του σχεδίου. Έν τούτοις, αν οί ισχύουσες προς τό παρόν, στο Κράτος μέλος νομοθετικές διατάξεις δέν τό επιτρέπουν, ή εφαρμογή της διατάξεως αυτής αναστέλλεται ως προς αυτό τό Κράτος μέλος κατά τή διάρκεια των δύο πρώτων ετών από τήν έναρξη της ισχύος του παρόντος κανονισμού.

2. Η Έπιτροπή υποβάλλει, πριν από τήν 30ή Ιουνίου 1967, έκθεση επί των εκ της κτηθείσης πείρας γνώσεων κατά την εφαρμογή των ως άνω διατάξεων. Ένδεχομένως, υποβάλλει προτάσεις για τήν τροποποίηση των διατάξεων αυτών, τήν προσαρμογή τους

στις ειδικές ανάγκες χρηματοδότησεως των διαφόρων κατηγοριών ενεργειών που προβλέπονται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 καί για τήν έναρμόνιση των εθνικών διαδικασιών έναρρόνσεως των επενδύσεων αυτών.

III. Διαδικασία για τό τμήμα προσανατολισμού

Άρθρο 19

1. Στίς περιπτώσεις που γίνεται παραπομπή στίς διατάξεις του παρόντος άρθρου, ή μόνιμη έπιτροπή των γεωργικών διαρθρώσεων που έχει συσταθεί με τό άρθρο 1 της απόφασεως του Συμβουλίου της 4ης Δεκεμβρίου 1962, περί συντονισμού των πολιτικών επί της γεωργικής διαρθρώσεως, εκφέρει γνώμη καί οί ψήφοι των Κρατών μελών σταθμίζονται όπως προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 εδάφιο πρώτο της συνθήκης. Στίς περιπτώσεις αυτές εφαρμόζεται ή προβλεπόμενη στο άρθρο 26 διαδικασία.

2. Έπίσης, είναι δυνατό νά ζητηθεί ή γνώμη της μόνιμης έπιτροπής των γεωργικών διαρθρώσεων, μέσω του Προέδρου της, σε όλα τά θέματα γενικού ενδιαφέροντος τά όποια άφορούν τό τμήμα προσανατολισμού του Ταμείου.

3. Στίς προβλεπόμενες από τό παρόν άρθρο περιπτώσεις, κάθε Κράτος μέλος αντιπροσωπεύεται στους κόλπους της μόνιμης έπιτροπής των γεωργικών διαρθρώσεων με πέντε, τό πολύ, ύπαλληλους.

Άρθρο 20

1. Οί αιτήσεις συνδρομής του Ταμείου πρέπει νά υποβάλλονται κάθε έτος στην Έπιτροπή πριν από τήν 1η Οκτωβρίου. Η Έπιτροπή οφείλει νά λάβει μία επί της ουσίας απόφαση πριν από τήν 31η Δεκεμβρίου του επομένου έτους.

Έν τούτοις, οί αιτήσεις συνδρομής για τό έτος 1964 δύνανται νά υποβληθοϋν στην Έπιτροπή μέχρι τήν 1η Ιουλίου 1964.

2. Η αίτηση περί συνδρομής του Ταμείου πρέπει νά κατατίθεται μέσω του ενδιαφερομένου Κράτους μέλους.

3. Για νά δύνανται νά τύχει ένα σχέδιο της συνδρομής του Ταμείου, πρέπει νά έχει τήν έγκριση του Κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου θά εκτελεσθεί τό σχέδιο αυτό.

4. Όταν ή αίτηση δέν έχει τήν έγκριση του ενδιαφερομένου Κράτους μέλους, τούτο έχει τήν ευχέρεια νά διαβιθάσει τήν αίτηση αυτή, ενημερωτικά, στην Έπιτροπή.

5. Τά στοιχεία που οφείλουν νά περιλαμβάνουν οί αιτήσεις καί ο τύπος της υποβολής τους καθορίζονται κατά τήν προβλεπόμενη στο άρθρο 19 παράγραφος 1 διαδικασία.

Άρθρο 21

1. Η συνδρομή του Ταμείου αποφασίζεται κατά την προβλεπόμενη στο άρθρο 19 παράγραφος 1 διαδικασία, ή δε Έπιτροπή αποφασίζει, αφού έχει συμβουλευθεί την Έπιτροπή του Ταμείου ως προς τα οικονομικά θέματα και ιδίως για τα διαθέσιμα μέσα χρηματοδότησεως.
2. Η απόφαση της Έπιτροπής κοινοποιείται στο ενδιαφερόμενο Κράτος μέλος καθώς και στους δικαιούχους.

Άρθρο 22

1. Δικαιούνται της συνδρομής του Ταμείου τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή οι ενώσεις αυτών που φέρνουν τελικά, καθ' όλοκληρία ή εν μέρει, το οικονομικό βάρος της πραγματοποίησεως του σχεδίου.

Η συνδρομή του Ταμείου εγκρίνεται μέσω του ή των οργανισμών που υποδεικνύονται για το σκοπό αυτό από το ενδιαφερόμενο Κράτος μέλος.

2. Καθ' όλη τη διάρκεια της παρεμβάσεως του Ταμείου ή αρχή ή ο οργανισμός που υποδείχθηκε προς το σκοπό αυτό από το ενδιαφερόμενο Κράτος μέλος, διαβιβάζει στην Έπιτροπή μετά από αίτησή της κάθε δικαιολογητικό έγγραφο ή οποιαδήποτε έγγραφα κατάλληλα να αποδείξουν ότι οι οικονομικές ή λοιπές προϋποθέσεις που απαιτούνται για κάθε σχέδιο, έχουν εκπληρωθεί. Η Έπιτροπή δύναται στην ανάγκη να ενεργήσει επιτόπιο έλεγχο.

Στην περίπτωση μη πληρώσεως των προϋποθέσεων αυτών, ή συνδρομή του Ταμείου είναι δυνατό ν' ανασταλεί, μειωθεί ή καταργηθεί κατά την προβλεπόμενη στο άρθρο 19 παράγραφος 1 διαδικασία, ή δε Έπιτροπή αποφασίζει αφού έχει συμβουλευθεί την Έπιτροπή του Ταμείου ως προς τα οικονομικά θέματα.

Η απόφαση της Έπιτροπής κοινοποιείται στο ενδιαφερόμενο Κράτος μέλος καθώς και στους δικαιούχους.

3. Οι τρόποι εφαρμογής του παρόντος άρθρου αποφασίζονται σύμφωνα με την προβλεπόμενη στο άρθρο 26 διαδικασία.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

I. Συνεισφορά προς το Ταμείο

Άρθρο 23

Οι καθαρές εισαγωγές προελεύσεως τρίτων χωρών, που πραγματοποιούνται από κάθε Κράτος μέλος, των

οποίων το ύψος λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό του δεύτερου μέρους των συνεισφορών των Κρατών μελών προς το Ταμείο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 25, υπολογίζονται:

- α) για όλα τα προϊόντα, στις αγορές των οποίων εφαρμόζεται ο κανονισμός αριθ. 25, σύμφωνα με το άρθρο 8 αυτού·
- β) για την περίοδο που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού πλην των προβλεπομένων υπό του άρθρου 2 παράγραφος 4 συναλλαγών·
- γ) αθροίζοντας τις αξίες των καθαρών εισαγωγών κατά τομέα της κοινής οργανώσεως των αγορών.

II. Έπιτροπή του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Έγγυήσεων

Άρθρο 24

1. Συνιστάται έπιτροπή του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Έγγυήσεων, καλούμενη στον παρόντα κανονισμό «έπιτροπή του Ταμείου».

2. Η έπιτροπή του Ταμείου βοηθεί την Έπιτροπή στη διαχείριση του Ταμείου υπό τους όρους που καθορίζονται στα άρθρα 25 έως 28.

Άρθρο 25

1. Η έπιτροπή του Ταμείου αποτελείται από αντιπροσώπους των Κρατών μελών και της Έπιτροπής. Κάθε Κράτος μέλος αντιπροσωπεύεται στην έπιτροπή του Ταμείου από πέντε το πολύ υπαλλήλους.

Της έπιτροπής του Ταμείου προεδρεύει ένας αντιπρόσωπος της Έπιτροπής.

2. Όταν εφαρμόζεται ή διαδικασία του άρθρου 26 οι ψήφοι των Κρατών μελών σταθμίζονται κατά το άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης. Ο Πρόεδρος δεν συμμετέχει.

Άρθρο 26

1. Στις περιπτώσεις που γίνεται παραπομπή στη διαδικασία που καθορίζεται από το παρόν άρθρο, ή έπιτροπή συγκαλείται από τον πρόεδρό της είτε με πρωτοβουλία του, είτε με αίτηση του αντιπροσώπου ενός Κράτους μέλους.

2. Ο αντιπρόσωπος της Έπιτροπής υποβάλλει σχέδιο για τα προς λήψη μέτρα. Η έπιτροπή του Ταμείου εκφέρει γνώμη για τα μέτρα αυτά εντός προθεσμίας που ο πρόεδρος δύναται να καθορίσει ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα των θεμάτων, που εξετάζονται. Αποφαινεται με πλειοψηφία δώδεκα ψήφων.

3. Ἡ Ἐπιτροπή λαμβάνει μέτρα ἀμέσως ἐφαρμοστέα. Ἄν ὅμως δέν εἶναι σύμφωνα μέ τή γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου, τά μέτρα αὐτά ἀνακοινώνονται ἀμέσως ἀπό τήν Ἐπιτροπή στό Συμβούλιο. Στήν περίπτωση αὐτή ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά ἀναβάλλει, γιά ἓνα τό πολὺ μῆνα ἀπό τήν ἀνακοίνωση αὐτή, τήν ἐφαρμογή τῶν ἀποφασισθέντων ἀπό αὐτή μέτρων.

Τό Συμβούλιο μέ εἰδική πλειοψηφία δύναται νά ἀποφασίσει διαφορετικά ἐντός προθεσμίας ἑνός μηνός.

Ἄρθρο 27

1. Ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου ζητεῖται:

- α) στίς περιπτώσεις πού προβλέπεται τοῦτο·
- β) γιά τήν ἐκτίμηση τῶν πιστώσεων τοῦ Ταμείου τῶν ἐγγραφόμενων ἐτησίως στήν κατάσταση προβλέψεων τῆς Ἐπιτροπῆς γιά τό ἐπόμενο οἰκονομικό ἔτος καί, ἐνδεχομένως, στίς συμπληρωματικές καταστάσεις προβλέψεων·
- γ) ἐπί τῶν σχεδίων ἐτησίων ἐκθέσεων καί γενικῆς ἐκθέσεως, ἐκδιδομένων σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 3 παράγραφος 3 καί τό ἄρθρο 4 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 25·
- δ) ἐπί τῶν σχεδίων προτάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς στό Συμβούλιο καταρτιζομένων βάσει τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 25.

Ὁ παρῶν κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα του τά μέρη καί ἐφαρμόζεται ἄμεσα σέ ὅλα τά Κράτη μέλη.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 5 Φεβρουαρίου 1964.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

H. FAYAT

2. Ἡ ἐπιτροπή τοῦ Ταμείου δύναται νά ἐξετάσει κάθε ἄλλο θέμα πού θίγεται ἀπό τόν Πρόεδρό της, εἴτε μέ πρωτοβουλία του, εἴτε μετά ἀπό αἴτηση τοῦ ἀντιπροσώπου ἑνός Κράτους μέλους.

Ἐνημερώνεται κανονικά γιά τήν δραστηριότητα τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρο 28

Ὁ Πρόεδρος καλεῖ σέ συνεδρίαση τήν ἐπιτροπή τοῦ Ταμείου.

Τή γραμματεία τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου ἀσκοῦν οἱ ὑπηρεσίες τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἐπιτροπή τοῦ Ταμείου καταρτίζει τόν ἐσωτερικό της κανονισμό.

III. Τελικές διατάξεις

Ἄρθρο 29

Τά Κράτη μέλη θέτουν στή διάθεση τῆς Ἐπιτροπῆς κάθε πληροφορία ἀναγκαία γιά τήν καλή λειτουργία τοῦ Ταμείου καί λαμβάνουν κάθε μέτρο ἱκανό νά διευκολύνει τοὺς ἐνδεχομένους ἐλέγχους πού ἡ Ἐπιτροπή θά θεωροῦσε χρήσιμο νά ἐνεργήσει πρὶν ἀπό τή λήψη τῶν ἀποφάσεών της περί συνδρομῆς τοῦ Ταμείου.